

הגדי שספר עד עשר

ציורים ב. סוטייב

אלף פרויסן

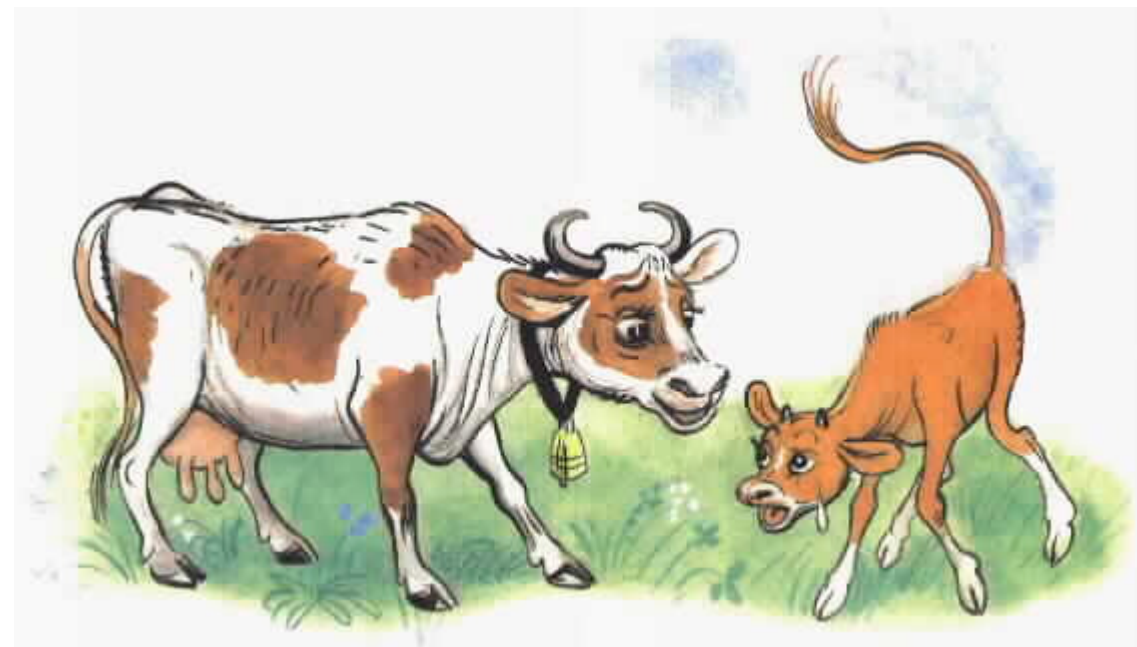

היה היה גדי שלמד לספור עד שער. יום אחד הוא עמד
על שפת אגם וראה את בבואתו במים. הוא עמד הרבה
זמן והביט עליה ובסוף אמר "אחד!"
בסביבה עבר עגל ששמע את הגדי.

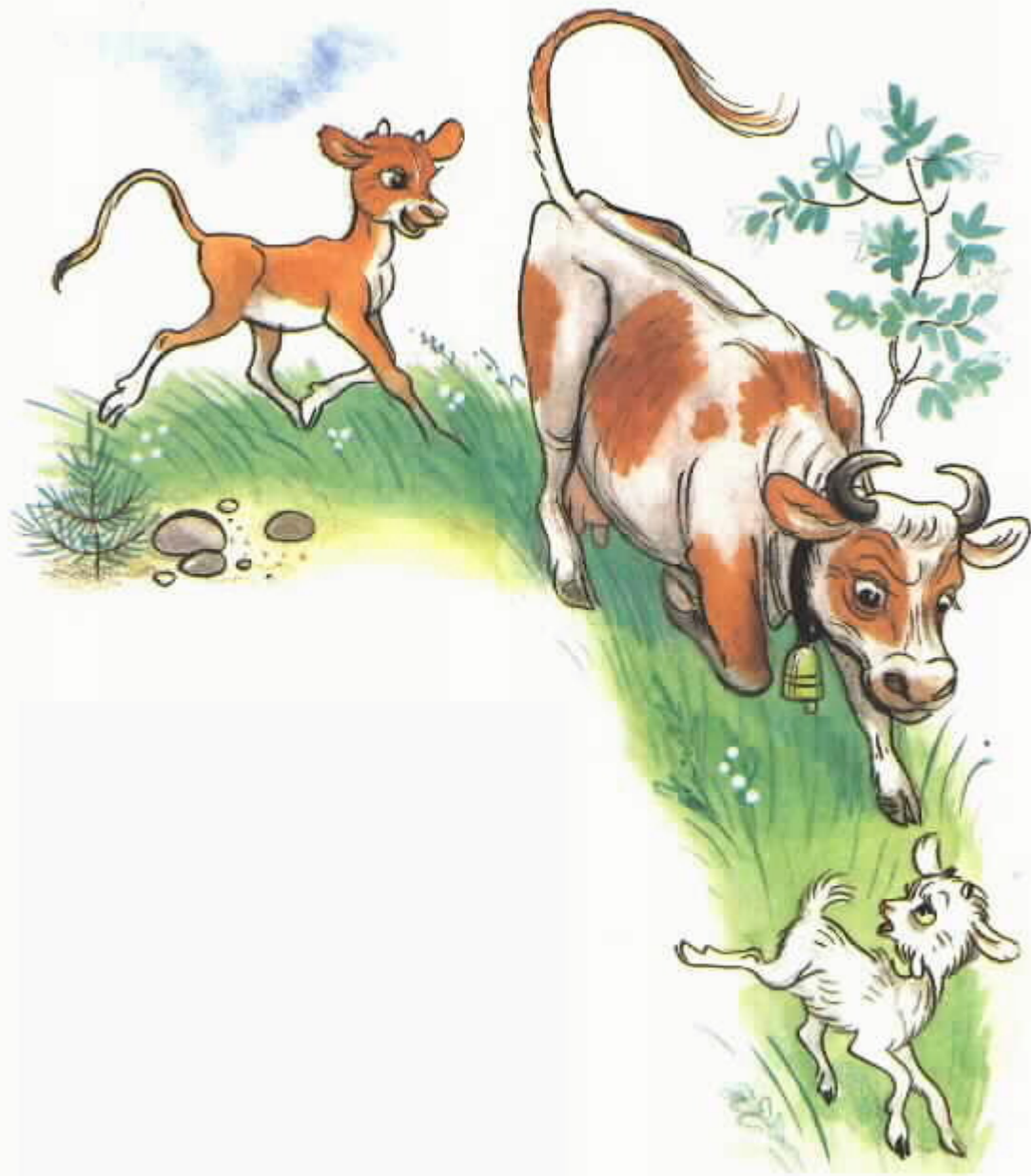

"מה אתה עשה?" שאל.
"אני סופר את עצמי" ענה הגדי "אתה רוצה שאספור גם
אותך?"
"וזה לא יכאב?" שאל העגל.
"זה לא כואב. רק עמוד בשקט, כי אחרת לא אוכל
לספור."
"אבל אני מפחד. ואמא שלי בוודאי לא תסכים" אמר
העגל והתחיל לברוח.
אבל הגדי רץ אחריו ואמר "אני זה אחת, אתה זה
שתיים. אחת, שתיים. מההה!"

"סופר? מה זה?" שאלה הפרה בחומרה.
"למדתי לספור עד עשר" אמר הגדי "שמעי-נא: אחת זה
אני, שתיים זה העגל, שלוש זו הפרה. אחת, שתיים,
שלוש!"
"הנה, הוא ספר גם אותך" קרא העגל.

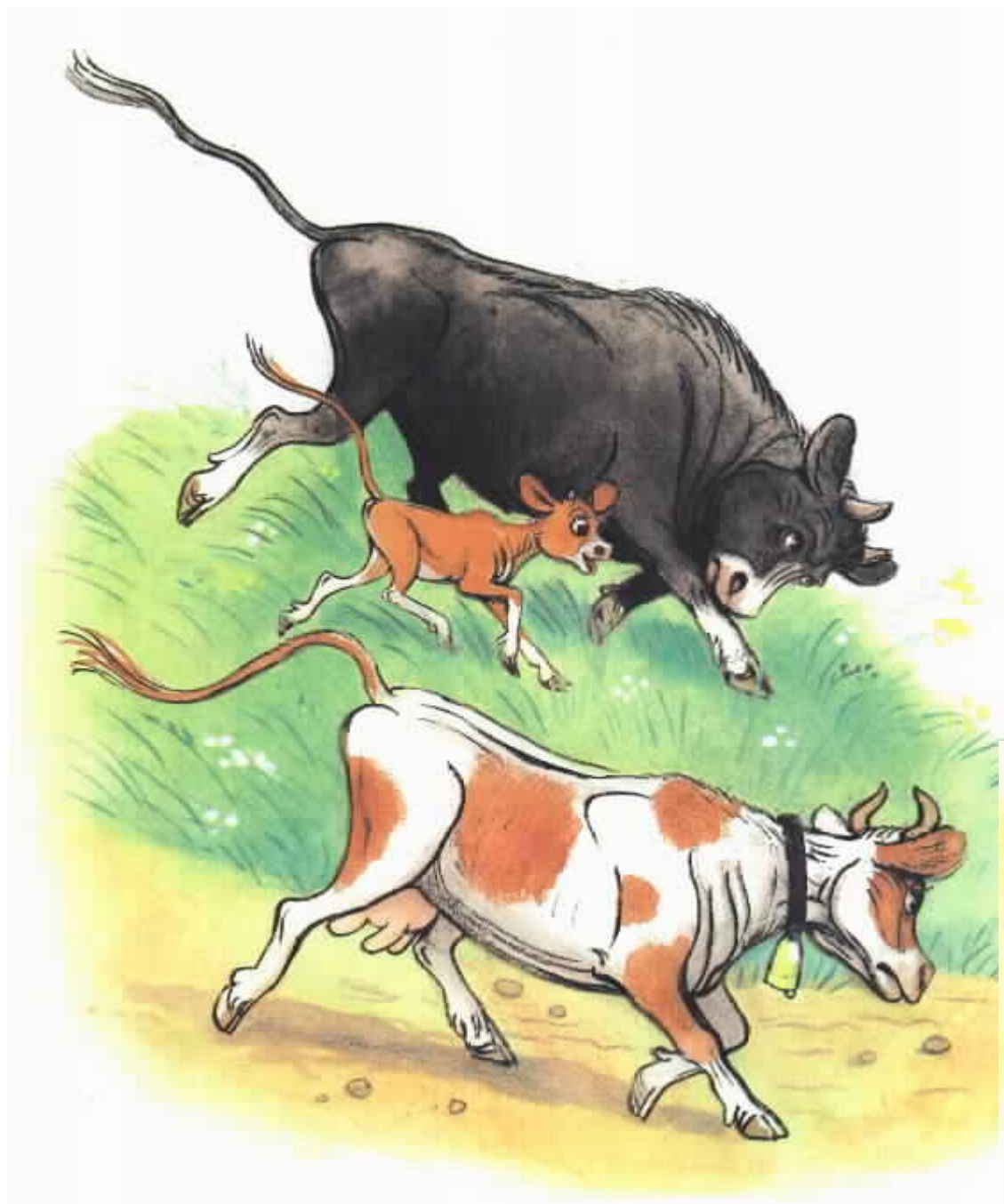
"א-מ-א!" קרא העגל בבהלה.
מיד הופיעה פרה עם פעמון על צווארה.
"מווו... מה אתה בוכה?"
"הגדי סופר אותי" התלונן העגל.

הפרה התרגזה מאוד כשהבינה זאת. "מיד אסביר לך
שלא צריך ללעוג לגדולים! קדימה, עגל שלי, ניתן לו
קצת פלפל!" ושניהם, הפרה והעגל, התנפלו על הגדי.
הגדי נבהל מאוד, קפץ והתחיל לברוח במורד, והפרה
עם העגל - אחריו.

לא רחוק משם רעה פר גדול. הוא חפר בקרניו בדשא
והוציא משם חתיכות עשב טעים. פתאום ראה איך
העגל והפרה רודפים אחרי הגדי, ובא מולם.
"מדוע את רודפת אחרי הקטן, קצר-הזנב הזה?" שאל
הפר.
"הוא ספר אותנו" בכה העגל.

"נתפוס אותו" קראה הפרה המתנשמת.
"אחת זה אני, שתיים זה העגל, שלוש - הפרה, ארבע -
הפר" אמר הגדי.
"אוי! הוא ספר גם אותך" קרא העגל.
"זה לא יעבור לו כך בשקט" אמר הפר ויחד עם האחרים
התחיל לרדוף אחרי הגדי.

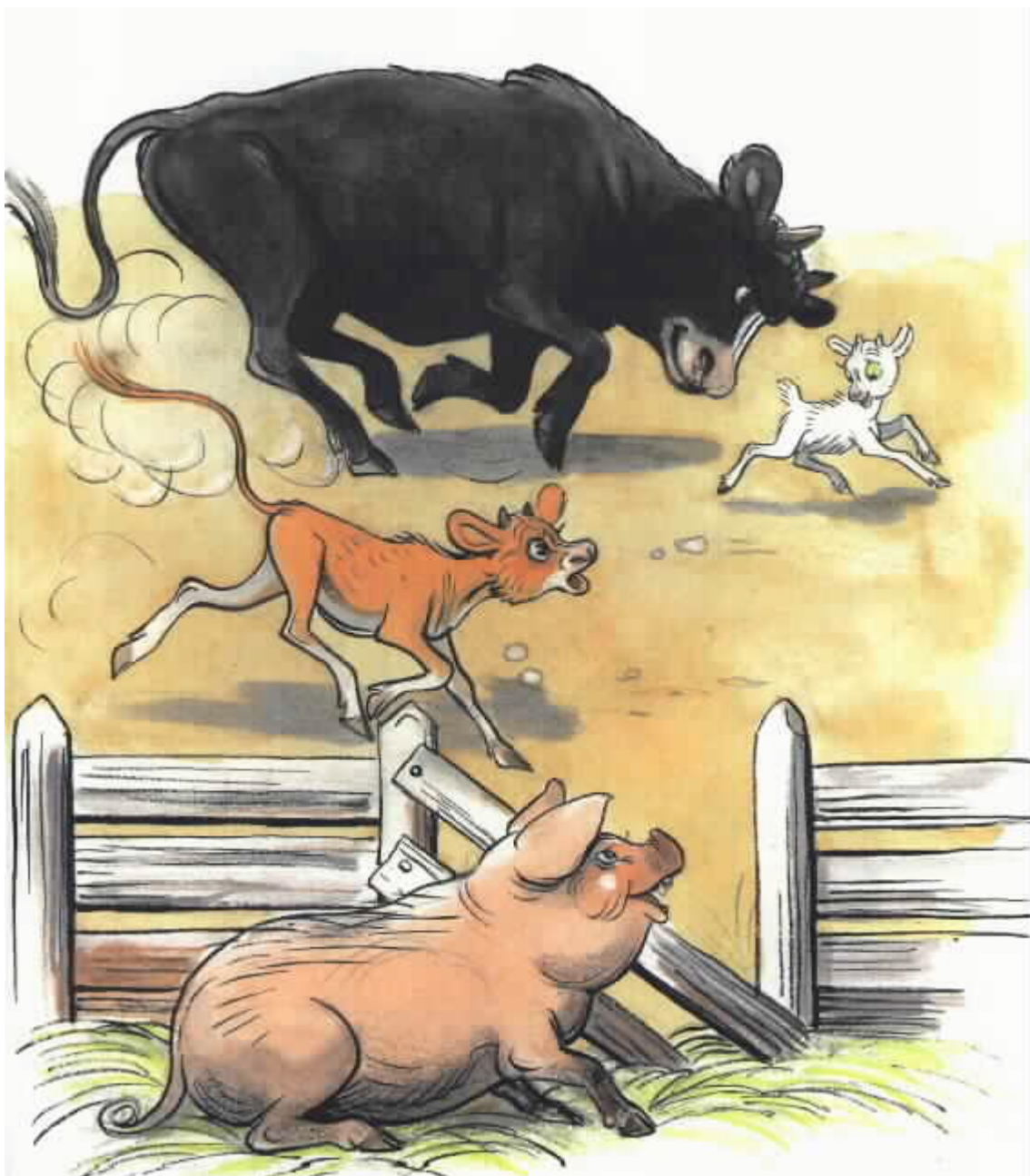

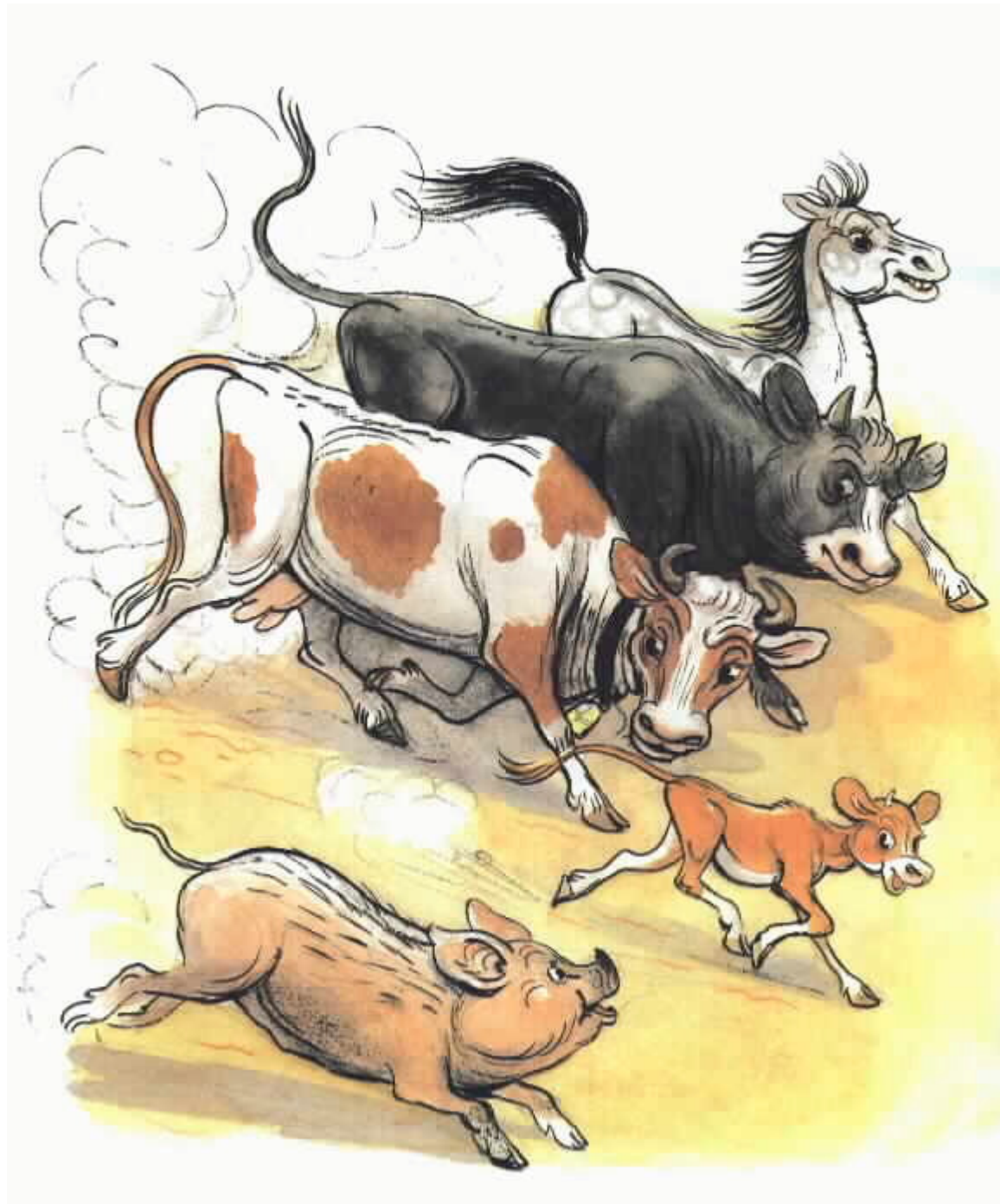
"פשוט מאוד" אמר הגדי "אחת זה אני, שתיים - העגל,
שלוש - הפרה, ארבע - הפר, וחמש זה סוס. אחת,
שתיים, שלוש, ארבע, חמש!"
"עכשיו הוא ספר גם אותך!" קרא העגל.
"הה! הנבזה הזה! נרדוף אחריו!" צהל הסוס ורץ מהר
אחרי הגדי.

הם יצאו לדרך מאובקת והמשיכו לדהור. ובאותו הזמן
בצד הדרך רעה סוס על דשא. הוא שמע את רעש
הטלפים, ראה את האבק המתרומם ועוד מרחוק קרא
"מה הבהלה הזו?"
"אנו רודפים אחרי הגדי" ענתה הפרה, הנחנקת
מהריצה המהירה.
"הוא ספר אותנו" הוסיף העגל.
"ואף אחד לא נתן לו רשות לכך! אווף!" שאג הפר.
"ואיך הוא עשה זאת?" שאל הסוס, כשהוא מצטרף
אליהם.

ובאותו הזמן בדיר שליד הדרך ישן חזיר גדול ושמן.
רעש הטלפים העיר אותו.
"הררר... הררר... לאן אתם?" שאל החזיר הסקרן. הוא
שבר את גדר הדיר ויצא לדרך.
"אנו רצים אחרי הגדי" קראה הפרה המתנשמת.
"הוא סופר אותנו" התלונן העגל.
"ואף אחד לא הרשה לו לעשות זאת!" נהם הפר.
"ואיך הוא סופר?" שאל החזיר שבקושי הלך אחרי
האחרים.

"זה פשוט" קרא הגדי "אחת זה אני, שתיים - העגל,
שלוש - הפרה, ארבע - הפר, חמש זה הסוס, וחזיר זה
שש. אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש!"
"אהא! עכשיו הוא ספר גם אותך!" אמר העגל.
"הוא ישלם לי על זה!" יבב החזיר "אתן לו...!"

הם רצו במהירות בדרך, והגיעו לנהר. ליד המזח עמדה
ספינה קטנה, ועל סיפונה תרנגול, שועל, איל וחתול.
התרנגול היה רב-חובל, השועל - הגאי, האיל - דייל
והחתול - טבח.
"עצרו!" קרא התרנגול כשראה את החיות שרצו מולם
בלי להביט לאן.
אך היה כבר מאוחר.
הגדי נתן ברגליו בעיטה לקרשי המזח וקפץ על הסיפון.
אחריו קפצו גם כל היתר. הספינה היטלטלה, שקעה
קצת במים והפליגה למקום העמוק ביותר בנהר.
התרנגול נבהל נורא.

"קו-קו-רי-קו! הצילו!" הוא צעק "הספינה שלי טובעת!"
כולם נרעדו מפחד ורב-החובל התרנגול קרא בקול רם
"הספינה לא יכולה לשאת יותר מעשרה נוסעים! צריך
לספור. מי יודע לספור?"

"אני יודע" אמר הגדי.

"אז תספור את כולם מהר!"

"מהר! מהר!" קראו כולם.

והגדי התחיל לספור "אחת זה אני, שתיים זה העגל,
שלוש זו הפרה, ארבע זה הפר, חמש זה הסוס, שש זה
החזיר, שבע זה החתול, שמונה זה השועל, תשע זה
האיל ועשר זה התרנגול. אנחנו עשרה!"

"הידד! הידד לגדי!" קראו כולם בבת אחת.
הספינה עברה את הנהר והנוסעים וירדו לגדה השנייה.
אבל הגדי נשאר על הספינה. הוא משמש עכשיו
למפקח.

כל פעם שהתרנגול מעביר חיות על הספינה שלו לצד
שני של הנהר הגדי עומד במעגן וסופר את הנכנסים.